ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **V. M.,** zast. JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Karlovo nám. 18, Praha 2, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 1. 2019, čj. MV-150471-4/SO-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 9. 5. 2019, čj. 55 A 15/2019-52,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 2. 11. 2018 ministerstvo vnitra zamítlo žádost žalobkyně o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem podnikání. Žalobkyně podle ministerstva nepředložila ve lhůtě doklady prokazující údaje v žádosti. Žalovaná rozhodnutím ze dne 28. 1. 2019 zamítla odvolání žalobkyně. Žalobkyně se bránila žalobou, doručenou krajskému soudu dne 6. 3. 2019. Jelikož žaloba neobsahovala žádné žalobní body, vyzval soud usnesením ze dne 8. 3. 2019 žalobkyni k doplnění žaloby ve lhůtě 2 měsíců ode dne, kdy jí bylo doručeno žalobou napadené rozhodnutí žalované. Žalobkyně doplnila žalobní body v podání zaslaném krajskému soudu dne 2. 4. 2019.

[2] Usnesením ze dne 9. 5. 2019 krajský soud žalobu odmítl, neboť žalobkyně neodstranila včas nedostatek žaloby spočívající v absenci žalobních bodů. Rozhodnutí

žalované bylo žalobkyni doručeno dne 31. 1. 2019. V souladu s § 172 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR, ve spojení s § 71 odst. 2 s. ř. s., připadl poslední den 30 denní lhůty k podání žaloby (doplnění žalobních bodů) na pondělí 4. 3. 2019. Krajský soud však usnesením vyzval žalobkyni k doplnění žalobních bodů ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jí bylo doručeno rozhodnutí žalované. Lhůtu k doplnění žalobních bodů jí tak fakticky prodloužil do pondělí 1. 4. 2019. Žalobkyně ani v této „prodloužené" lhůtě žalobní body včas nedoplnila, její zástupkyně zaslala doplnění žaloby prostřednictvím datové schránky až dne 2. 4. 2019.

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka") podala proti rozsudku krajského soudu včasnou kasační stížnost. Připouští, že žalobní body doplnila až po uplynutí dvou měsíců od doručení rozhodnutí žalované. Vysvětluje, že toto opomenutí si její právní zástupkyně neuvědomila. Dne 1. 4. 2019 se totiž účastnila náročného dědického jednání, ve kterém zastupovala syna zemřelého - manžela její blízké přítelkyně, která tragicky zemřela. Toto řízení ji natolik psychicky a fyzicky vyčerpalo, že byla nucena navštívit lékaře. Doplnění žaloby proto soudu zaslala až dne 2. 4. 2019. Stěžovatelka žádá NSS o zohlednění těchto mimořádných okolností. Současně požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[4] Žalovaná se ve vyjádření ztotožňuje s usnesením krajského soudu.

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] V posuzované věci je nesporné, že stěžovatelka doplnila žalobní body v úterý dne 2. 4. 2019, lhůta pro podání žaloby však uplynula v pondělí dne 1. 4. 2019. Stěžovatelka žádá NSS, aby zohlednil mimořádné okolnosti, které popisuje v kasační stížnosti.

[7] Podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. *musí žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrno, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné*. Současně podle § 71 odst. 2 s. ř. s. platí, že *rozšířit žalobu o další žalobní body může* [žalobce] *jen ve lhůtě pro podání žaloby.* Z judikatury plyne, že se toto ustanovení vztahuje i na případy, kdy má být uveden první žalobní bod ve vztahu k žalobě, která doposud žádný žalobní bod neobsahovala (rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 3. 2018, čj. 3 Azs 66/2017-31, č. 3733/2018 Sb. NSS, bod 48). Žaloba musí ve lhůtě pro podání žaloby obsahovat alespoň jeden žalobní bod, po uplynutí této lhůty již nelze žalobní body doplňovat.

[8] Opožděné doplnění žalobních bodů nelze zhojit ani přihlédnutím k mimořádným okolnostem, které stěžovatelka popisuje v kasační stížnosti. Zmeškání lhůty pro podání žaloby, a tedy ani zmeškání lhůty pro doplnění blanketní žaloby o žalobní bod, nelze totiž podle § 72 odst. 4 s. ř. s. prominout (obdobně též § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců) (srov. např. rozsudek ze dne 24. 8. 2017, čj. 5 Azs 149/2016-38, bod 40). To znamená, že důvody zmeškání lhůty se soud nezabývá, byť se jednalo o neodvratitelné skutečnosti (úraz, onemocnění) (viz např. rozsudky ze dne 18. 3. 2004, čj. 1 Ads 4/2004-57, či ze dne 8. 11. 2017, čj. 3 As 215/2016-31, bod 6). Jde o speciální

ustanovení, které vylučuje postup podle obecného § 40 odst. 5 s. ř. s. (viz např. rozsudek ze dne 30. 3. 2005, čj. 5 Azs 317/2004-56). Třeba dodat, že NSS zohledňuje též nesprávné poučení krajského soudu, jako se tomu stalo v tomto případě (viz obecně rozsudek rozšířeného senátu 3 Azs 66/2017, bod 65).

[9] NSS se proto ztotožnil s napadeným usnesením krajského soudu. Lhůta pro doplnění žalobních bodů stěžovatelce marně uplynula dne 1. 4. 2019. S ohledem na vše výše uvedené proto NSS zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.).

[10] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměla úspěch; žalované náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly. Vzhledem k bezodkladnému vynesení rozhodnutí již NSS nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. srpna 2019

Zdeněk Kühn
předseda senátu